

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3326/2021
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић адвокат из ..., против туженог Привредног друштва АМСС „ББ“ д.о.о. из ..., чији је пуномоћник Миодраг Марићевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 514/21 од 01.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 514/21 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 514/21 од 01.09.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди П1 721/20 од 18.12.2020. године којом је поништено решење туженог број .. од 27.12.2018. године којим је тужилји отказан уговор о раду број .. од 24.12.2014. године и анекс уговора о раду од 16.05.2018. године и обавезан тужени да врати тужиљу на рад у року од 15 дана (став први изреке), као и да јој на име трошкова поступка исплати 123.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђених чланом 407. став 1. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су законом (члан 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП) предвиђене као разлози за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по уговору о раду од 24.12.2014. године обављала послове сарадника за регистрацију возила, између осталог и послове издавања регистрационих налепница. Означени уговор о раду отказан је решењем туженог од 27.12.2018. године због учињене повреде радне обавезе – несавесног и немарног извршавања радне обавезе. Тужила је повреду радне обавезе због којих јој је отказан уговор о раду учинила 08.12.2018. године, приликом издавања регистрационе налепнице за возило са регистарском ознаком ..., тако што је налепницу издала иако у потврди банке о плаћеној премији осигурања није био наведен регистарски број возила и број његове шасије, а издата потврда није била снабдевена ни печатом банке. Овај недостатак у потврди је отклоњен накнадно, прибављањем нове потврде банке са уписаним податком о регистарском броју возила. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужили је достављено упозорење о постојању разлога за отказ, на које се она писмено изјаснила.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Примењујући означену одредбу на конкретан спор, нижестепени судови су правилно закључили да пропусти у раду тужиле које је тужени користио као разлог за отказ уговора о раду, имајући у виду све околности случаја, не воде отказу тужилиног уговора. Наиме, недостаци које је садржала потврда банке, као један од доказа који се прилаже приликом обнављања регистрације возила и издавања регистрационе налепнице, накнадно су отклоњене и овим пропустима нису наступиле никакве штетне последице ни за послодавца нити за лице које је регистрацију возила вршило.

Ревизијом се понављају сви битни наводи жалбе који су цењени у другостепеном поступку, и по оцени ревизијског суда не утичу на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Стога је, на основу члана 414. став 2. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**